

Fotbollen förde Solleröborna samman

Klassiska Sollerö IF var dödsdömt på grund av spelarbrist, men det nya flyktingboendet blev räddningen. Idag har klubben blivit en samlande faktor för alla som bor i byn, oavsett ställning, ålder eller härkomst.

Sollerö IF är en anrik fotbollsförening som försvarat de gula färgerna ända sedan starten 1922. Men sedan några år tillbaka har klubben haft allt svårare att locka intresserade och 2010 fick man till sist lägga ned A-laget på grund av spelarbrist.

Och knappast någon vågade väl hoppas på en nystart.

– Jag är själv uppvuxen på Sollerön och när jag flyttade tillbaka hem i våras blev jag väldigt besviken på att laget var nedlagt. Jag ville ju spela och dessutom är det en sån fin gammal tradition. Det är klart byn måste ha ett fotbollslag! berättar Solleröbon Jon Böhlmark.

Den 38-åriga fotbollsentusiasten gick och grämde sig över det där i ett par veckor, funderade över en lösning. Så plötsligt en dag slog det honom: Flyktingföreläggningen!

”Världens enklaste pussel”

Hösten 2014 förvandlades skidanläggningen på Gesundaberget ett par kilometer från Sollerön till boende för runt 200 asylsökande. En guldgruva för den som är på jakt efter fotbollsspelare!

– Det var ju som världens enklaste pussel. Jag ville spela fotboll och på föreläggningen fanns massa spelare. Perfekt och hur enkelt som helst!

Jon Böhlmark tog kontakt med klubben och körde upp till asylboendet för att presentera planerna.

Ett par veckor senare var det dags för den första träningen. Runt 15 flyktingar fanns på plats och ungefär lika många Solleröbor. En av de asylsökande som var engelsktalande fick agera tolk. Till en början var alla lite osäkra, flyktingarna höll sig lite på sin kant och Solleröborna på sin. Men det fanns en ömsesidig god vilja och en nyfikenhet som gjorde att isen snart var bruten.

Tämligen omgående stod det klart att intresset var mer än tillräckligt för att klubben åter skulle kunna anmäla sig till seriespel i division 7. Debuten efter den femåriga ökenvandringen blev en folkfest i ordets rätta bemärkelse.

Folkfest på idrottsplatsen

– Det har varit det roligaste med alltsammans, att byn har slutit upp så fantastiskt. Vi har haft 300 personer på hemmamatcherna. Det har varit musik och orientalisk mat och en helt otrolig stämning, berättar Jon Böhlmark.

Jan-Åke ”Jompa” Häll, 70, är en av föreningens verkliga veteraner och 100-procentigt engagerad i föreningens pånyttfödelse.

– Vi har lyckats väldigt väl tycker jag. Fotbollslaget har gjort att flyktingarna och människor från byn har träffats. Solleröborna har själva fått se vilka fina människor det är som bor uppe på föreläggningen, de har blivit accepterade och omtyckta, förklarar Jan-Åke Häll.

I seriespelet har Sollerö IF använt spelare med rötter i Sverige, Syrien, Afghanistan, Irak, Eritrea, Norge, Ukraina, Azerbajdzjan och Sudan. Ett mer internationellt präglat lag har nog aldrig spelat i Division 7 Norra.

Nu är seriespelet avslutat och klubben laddar för nästa säsong. Då kan man bland annat glädjas åt nyrenoverade klubblokaler. Länsstyrelsen har skjutit till pengar och tillsammans har Solleröbor och flyktingar tillsammans rustat upp omklädningsrummen.

Kontaktytor har skapats

Fotbollen har förbrödrat i ordets rätta bemärkelse. Kontaktytor har skapats mellan människor som annars kanske inte hade lärt känna varandra.

– I en tid när det finns en del mörka krafter så känns det ganska bra att kunna visa upp en annan bild. Vi har visat tillsammans att vi kan göra något bra för samhället och något bra för flyktingarna. Och det här ger också ringar på vattnet. Genom fotbollen får de kontakter och lär sig svenska, det blir enklare i skolan, de kanske får en praktikplats, de blir en del av samhället, säger Jon Böhlmark

och tillägger:

– Det pratas ofta om att det här med integration är så väldigt svårt, men så svårt kanske det inte måste vara? Här på Sollerön har vi faktiskt kommit ganska långt med väldigt enkla medel. Jag tror att det handlar om att möta människor där de är och på deras villkor. Det gäller inte bara för flyktingar, det gäller för alla människor.

Text: Jakob Hydén